

NADARZONY (4) *part praet pass pf*

nadarzony (2), **nadarzon** (2).

Oba a oraz o jasne.

sg m N nadarzony (1). ◇ f N (praed) nadarzona (2). ◇ pl N m pers nadarzeni [cum sb: cechy] (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: nadarzony od kogo (2).

Sł stp s.v. nadarzyć, Cn brak, Linde XVII w.: nienadarzony s.v. nadarzać.

Obdarzony; condonatus Mącz (4) : Condonatus, Obdárzony/ Nádárzony. Mącz 94d.

nadarzony czym (2): ty Cechy [...] ofobliwą prerogatywą y Przywileiem od przodkow Iego K. M. álbo od kthorego Zwierzchniego Pána łwego łą nádárzeni y opátrzeni. GroicPorz f4v; HistRzym 7.

Wyrażenie: »od Boga nadarzony wysoce« (1): [królowa] była od Bogá nádárzoná wyfoce/ krałą piękną rozmową/ á nádewłzytko czyłtym żywotem/ á wiernym łercem. HistRzym 7.

Szereg: »nadarzony i opatrzony« (1): GroicPorz f4v cf nadarzony czym.

a. *Może obdarzony życzliwością, posiadający wielu życzliwych [kogo (G pl)] (1) : Zacność domu wálzega w łławie mocno łtałey. Gdyż prze mądrość y cnotę włzędzie rozłzerzoná? Nie tylko łamłiad/ lecz też obcych nádárzoná. PaxLiz A3.*

Cf NADARZYĆ

KCh